

## Hurskas pakana ja ennakkoluuloinen apostoli Ap.t. 10:1–22

1. Kesareassa oli mies nimeltään Kornelius, sadanpäällikkö niin sanotussa italialaisessa joukko-osastossa.
2. Hän oli **hurskas ja jumalaapelkäävä** kuten koko hänen **perhekuntansakin**. Hän antoi paljon **almuja** kansalle ja **rukoili** alati Jumalaa.
3. Päivän yhdeksännen tunnin vaiheilla hän näki **näyssä** selvästi Jumalan **enkelin**, joka tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Kornelius!"
4. Kornelius tuijotti enkeliä ja kysyi pelästyneenä: "Mitä nyt, herra?" Enkeli sanoi hänelle: "Sinun **rukouksesi** ja **almusi** ovat **nousseet Jumalan eteen**, ja hän **muistaa** ne.
5. Lähetä nyt miehiä Joppeen **noutamaan Simon**, jota kutsutaan myös **Pietariksi**.
6. Hän majailee nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla."
7. Kun enkeli, joka oli puhunut Korneliukselle, oli mennyt pois, tämä kutsui luokseen kaksi palvelijaansa ja **hurskaan sotilaan** läheisimpien alaistensa joukosta.
8. Hän kertoi heille kaiken ja lähetti heidät Joppeen.
9. Seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, Pietari nousi **kuudennen tunnin** vaiheilla **katolle rukoilemaan**.
10. Hänen tuli **nälkä**, ja hän halusi ruokaa, mutta sitä valmistettaessa hän joutui **hurmoksiin**.
11. Hän näki taivaan avoinna ja astian, joka laskeutui alas. Se oli kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan sidottuna laskettiin maahan.
12. Siinä oli kaikenlaisia maan nelijalkaisia ja matelijoita ja taivaan lintuja.
13. Samassa kuului ääni, joka sanoi hänelle: "Nouse, Pietari, **teurasta ja syö!**"
14. Pietari vastasi: "**En suinkaan, Herra!** En ole koskaan syönyt mitään epäpuhdasta enkä saastaista."
15. Ääni puhui hänelle toisen kerran: "**Minkä Jumala on puhdistanut**, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi."
16. Tämä tapahtui **kolmesti**. Heti sen jälkeen astia nostettiin taivaaseen.
17. Kun Pietari vielä ihmetteli, **mitä** hänen näkemänsä näky mahtoi **merkitä**, seisautuivat Korneliuksen lähettämät miehet portille. He olivat kyselemällä löytäneet Simonin talon
18. ja tiedustelivat kuuluvalla äänellä, majailiko siellä Simon, jota kutsuttiin Pietariksi.
19. Pietarin yhä miettiessä tuota näkyä **Henki sanoi** hänelle: "Kolme miestä etsii sinua.
20. Nouse, mene alas ja lähde epäröimättä heidän kanssaan, sillä **minä olen lähettänyt heidät.**"
21. Pietari meni alas miesten luo ja sanoi: "Minä olen se, jota te etsitte. Mistä syystä olette tulleet?"
22. Miehet vastasivat: "Sadanpäällikkö Kornelius, hurskas ja jumalaapelkäävä mies, josta koko Juudan kansa todistaa hyvää, on saanut pyhältä enkeliltä käskyn nousta sinut kotiinsa ja **kuulla, mitä sinulla on sanottavana.**"

### Etsintä ja ennakkoluulot

Kuinka pitkälle vilpityn ihminen voi päästä Jumalan tuntemisessa, kun hän ei vielä ole kuullut evankeliumia Kristuksesta? Millä tavalla Jumala näkee tällaisen ihmisen rukoukset ja laupeudentyön? Millaisina me näemme ympärillämme olevat ihmiset, jotka ovat erilaisia kuin me? Millaisia ennakkoluuloja me uskovat elätämme ja miten ne estävät ihmisten pääsyn evankeliumin tuntemiseen? Millä tavalla Jumala käsittelee niitä? Millainen rooli on enkeleillä ja näyillä evankeliumin leviämisessä? Miten Korneliuksen ja Pietarin oli päästävä kosketukseen keskenään? Näihin kysymyksiin antaa valoa tämänkertainen jaksomme Apostolien teoissa.

## **Pelastus ei-juutalaisille**

Meitä saattaa ihmetyttää, miksi Raamattu kertoo näin yksityiskohtaisesti kahden miehen tapaamiseen johtaneet tapahtumat, mutta Corneliuksen kotikokouksella oli kauaskantoiset vaikutukset koko kristillisen kirkon elämään.

Kun Cornelius pelastui ja liitettiin seurakunnan yhteyteen, avautui ovi *pakanoille* Kristuksen seurakunnan yhteyteen. Uudessa testamentissa sana *pakana* tarkoittaa uskonnoltaan ei-juutalaista. Emme voi väittää, etteikö helluntaista kuluneiden kahdeksan vuoden aikana muitakin pakanoita olisi pelastunut, todennäköisesti oli. Mutta Corneliuksen uskoontulo ja kaste tulivat laajalti tunnetuksi. Se herätti seurakunnan sisällä ankaran kiistan ja johti lopulta apostolit ja seurakunnan ymmärtämään, että Kristuksen työ ihmisten pelastukseksi ylittää kaikki rajat.

Jeesus oli antanut selkeän lähetyskäskyn viedä evankeliumi kaikille kansoille, mutta alkuseurakunta oli tulkinnut käskyn tarkoittamaan vain kaikkialla maailmassa asuvia juutalaisia koskevaksi siitäkin huolimatta, että Vanha testamentikin puhui johdonmukaisesti Aabrahamin siunauksesta, joka tulisi kaikille kansoille.

## **Apostolien tausta**

Ymmärtääksemme mullistuksen suuruutta meidän on muistettava, miltä taustalta Pietari ja muut apostolit olivat siihen asti asioita katselleet. Kristillinen liike oli ollut luonteeltaan heprealainen. Kristus itse oli lihan puolesta juutalainen. Kaikki hänen valitsemansa apostolit olivat heprealaisia. Vaikka Jeesus ei koskaan evännyt apuaan etsiviltä sieluilta, silti hänen toimintansakin tapahtui yksinomaan juutalaisten parissa. Hänhän jopa sanoi apua etsivälle syyro-foinikialaiselle naiselle: *"Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille"*.

## **Ennakkoasenteiden taustaa**

Alkuseurakunnan ennakkoasenteet nousivat siis siitä, että kristillinen seurakunta oli juutalaisuuden keskellä syntynyt. Opetuslapset olivat kuulleet Jeesuksen puhuvan Jumalasta Aabrahamin, lisäkin ja Jaakobin Jumalana. He tiesivät Jeesuksen korostaneen, ettei hän ollut tullut kumoamaan lakia vaan täyttämään sen.

Pyhän Hengen vuodatuksen jälkeenkin seurakunnan kasvu oli tapahtunut lähes yksinomaan juutalaisten parissa. Jerusalemin kristityt noudattivat edelleen heprealaisia jumalanpalvelusmuotoja ja kokoontuivat temppelialueella. Pietarikin noudatti juutalaisia rukousaikoja myös Joppessa, kun hän keskipäivän rukoushetken aikana joutui hurmoksiin ja näki merkillisen näyn. Jopa Cornelius oli ottanut käyttöön juutalaisia muotoja omaan uskonnolliseen elämäänsä. On mielenkiintoista, että enkeli ilmestyi hänelle juutalaisen rukoushetken aika yhdeksännellä tunnilla eli noin kolmeita iltapäivällä.

## **Ei-juutalaiset olivat kiistan aihe**

Alkuseurakunnan asenteissa oli kuitenkin tapahtunut jo vähittäistä avartumista, kun Samarian herätyksessä uskon tulleet oli otettu seurakunnan yhteyteen. Myös proselyyttijuutalaisten eli pakanuudesta juutalaisuuteen kääntyneitä oli otettu seurakunnan yhteyteen, kuten esimerkiksi etiopialainen hoviherra. Mutta yhtään puhtaalta pakanataustalta uskon tullutta eivät apostolit vielä olleet hyväksyneet seurakuntaan. Corneliuksen kaste oli siinä määrin mullistava asia, että siitä syntyi pitkään jat-

kunut kiista. Se oli jakaa koko alkuseurakunnan kahtia. Paavali, joka oli vielä Tarsoksessa, joutui koko toimintansa ajan taistelemaan pakanoiden oikeudesta kuulua Kristuksen seurakuntaan.

### **Meidän ennakkoluulomme**

Meidän ennakkosenteemme ei tänään koske sitä, etteikö evankeliumi kuuluisi kaikille. Sen sijaan saatamme helliä paljonkin ajatuksia siitä, keille evankeliumia ylipäänsä kannattaa julistaa. Voi olla, että pidämme ääri-islamien edustajia niin kovina tapauksina, että nostamme kädet pystyyn. Tai ajattelemmeko, että seksuaalivähemmistöt ovat niin paatuneita, ettei heille kuitenkaan kelpaa hyvä sanoma Kristuksesta? Vai olemmeko niin hyvin koulutettuja, että katsomme tiedostamattomasti, etteivät monet ihmiset ympärillämme kuitenkaan ymmärrä sanomaamme? Kuitenkin Jeesus kehotti meitäkin lapsenkaltaisuuteen. Vai onko kiusauksemme sama kuin Paavalilla Korintissa, kun hän näki kaupungin käsittämättömän syvän turmeluksen ja syntielämän ja joutui syvän arkuuden ja pelon valtaan? Vai pidämmekö lähiomaistemme ja sukumme kiemuraisissa ihmissuhteissa joitakin toivottomina tapauksina? Kuitenkin Jeesus sanoi, että hän oli tullut pelastamaan syntisiä. Vai olisiko esteemme viedä sanaa siinä, että emme jaksakaan oikein koko sydämeistämme uskoa edes sitä, että Jeesuksen veri riittää myös niin syntisiin kuin itse olemme?

Jumalan tapa saada meidät hylkäämään ennakkosenteemme joitakin ihmisiä kohtaan on se, että hän johtaa meidät tavalla tai toisella juuri sellaisten luo, joihin nähdessä meillä on syrjiviä tai torjuvia asenteita. Ole siksi herkkä Pyhän Hengen johdatukselle, kun joudut kohtaamaan erilaisia ihmisiä. Evankeliumi ei ole menettänyt pelastavaa voimaansa. Herra voi ja haluaa pelastaa ihmisiä pimeydestä valoon ja Herra haluaa myös käyttää sinua siinä välineenään.

### **Jumalan johtamaan kohtaamiseen**

Tekstimme on alkuosa Corneliuksen kääntymiskertomusta. Kaksi miestä, Cornelius ja Pietari, olivat noin 50 kilometrin päässä toisistaan. Jumala halusi, että nämä kaksi miestä kohtaisivat toisensa. Hän halusi viedä Corneliuksen yleisen ilmoituksen valosta Kristus-valkeuteen ja Pietarin syvempään totuuden ymmärtämiseen.

#### **Cornelius (1)**

Cornelius oli pakana, mutta hän oli epäilemättä saanut vaikutteita myös juutalaisuudesta. Hän oli roomalainen sotilas – nykypäivän termein arvoltaan kapteeni – ja hänen alaisensa olivat kaikki italialaisia. Hän kuului Kesareassa asemapaikkaa pitäneeseen joukko-osastoon, jonka tehtävänä oli ylläpitää maassa järjestystä. Hänen välitön ympäristönsä oli puhtaan pakanallinen.

#### **Uskon mies (2)**

Cornelius oli uskon mies. Hän uskoi yhteen Jumalaan ja hän osoitti sen myös elämässään. Hän antoi merkittävää taloudellista tukea kansan köyhille ja hän rukoili säännöllisesti. Hänen hurskautensa oli niin vakuuttavaa, että koko hänen perhekuntansa, palveluskuntansa ja osa alaisistaankin oli liittynyt hänen uskoonsa. Hän on jaloimpia esimerkkejä siitä, mihin asti Jumalan yleisen ilmoituksen varassa voidaan päästä, kun väärän uskonnollisuuden ei anneta turmella sitä.

Yleiseksi ilmoitukseksi nimitetään sellaista Jumalan työtä, jossa Hän ilmoittaa jokaiselle ihmiselle kulttuurista ja uskonnosta riippumatta sekä olemassaolonsa että millainen Hän on suuruudessaan ja pyhydessään. Hän tekee sen avaamalla ihmisen

silmät näkemään luomansa maailmankaikkeuden ja luonnon suuruuden ja puhumalla ihmisen omalletunnon. Elämän ja kansojen kohtaloiden avulla Jumala osoittaa myös hallintavaltaansa. Yleinen ilmoitus kuuluu jaossa laki ja evankeliumi lain piiriin. Sitä ei ole tarkoitettu pelastustieksi, päin vastoin se kertoo jokaiselle ihmiselle, ettei hän voi itse itseään pelastaa.

Maailmanuskonnot pimittävät ihmisiltä yleisen ilmoituksen valon, kun niissä käännytään Luojusta luotuun ja pimennytään ymmärrykseltä. (Room. 1:18–25). Cornelius oli Jumalan luomistekoa tarkkaamalla ja omantunnon ääntä kuulemalla päässyt tuntemaan yhden näkymättömän ja voimassaan iankaikkisen Jumalan. Hän oli antautunut yleisen ilmoituksen valolle, jonka oli saanut. Hän myös eli sen mukaan.

### **Ulkopuolella Kristuksen**

Kuitenkaan Cornelius ei ollut päässyt elämän ja valon täyteyteen. Pelastuakseen hän tarvitsi Kristusta. Corneliuksen elämä ja luonne olivat suurenmoiset ja ihailtavat, ennen kuin hänestä tuli kristittyä. Mutta aikanaan Jeesuksen täytyi sanoa myös juutalaisuuden jaloimmalle edustajalle, vilpittömälle etsijälle, Nikodemokselle: "Sinun täytyy syntyä uudesti ylhäältä". Samoin ensimmäinen pelastunut pakana oli mies, joka oli päässyt niin pitkälle kuin ihminen voi päästä ilman evankeliumia.

### **Kuuliaisuus valolle tie evankeliumin kirkkauteen (4,5)**

Ellei Cornelius olisi koskaan kuullut evankeliumia ja kuollut, hänet olisi tuomittu sen valon mukaan, jonka hän oli saanut ja missä määrin hän oli ollut uskollinen sille elämässään. (Room. 2:14–16)

*Kun pakanatkin, joilla ei ole lakia, tekevät luonnostaan, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia olekaan, ovat itse itselleen laki. Näin he osoittavat, että lain vaatimukset on kirjoitettu heidän sydämeensä, kun heidän omatuntonsakin todistaa ja heidän ajatuksensa yhdessä syyttävät tai myös puolustavat heitä sinä päivänä, jona Jumala minun julistamani evankeliumin mukaisesti tuomitsee ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta.*

Mutta pelastuakseen Cornelius tarvitsi kirkkaampaa valoa. Syy enkelin ilmestymiseen hänelle oli hänen kuuliaisuudessaan aiemmin saamalleen valolle. Enkelihän sanoi: *"Rukouksesi ja almusi ovat uhrina nousseet Jumalan eteen, ja hän on muistanut sinut. Lähetä nyt miehiä Joppeen noutamaan tänne Simon."* (10:4,5)

### **Enkelien tehtävä**

Enkelien rooli joulukertomuksessa, Jeesuksen ylösnousemuksen ilmoittajina ja Ilmestyskirjassa Jumalan ylistäjinä ja Hänen tuomioidensa toteuttajina on meille tuttu. Heprealaiskirje tiivistää niiden tehtävän: *"Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat periä pelastuksen?"* Corneliuksen ja Pietarin tapaamisessa enkeli ilmestyi näyssä ja antoi Corneliukselle selkeät toimintaohjeet.

Tänä päivänä varsinkin islamin maailmassa Jumala ohjaa pelastuksen kertojan luomonia näkyilmestysten kautta. Mutta niin silloin kuin tänäänkin varsinainen evankeliumin julistaminen ja synnin päästön julistaminen on uskovan seurakunnan tehtävä. Evankeliumin julistus kuuluu niille, jotka ovat sanomassa Jeesuksen rististä ja ylösnousemuksesta saaneet ensin itse maistaa Jumalan armoa ja anteeksiantamusta. Sitä kokemusta enkeleillä ei ole. Saamme olla kiitollisia suojelusenkeleistä ja niiden

palveluksista, mutta kohdistamme rukouksemme ja ylistyksemme vain Herralle itselleen.

### **Ennakkoluuloinen Pietari (6)**

Pietari oli helluntaisaarnassaan lainannut Joelin profetiaa siitä, että Pyhä Henki annettaisiin *kaiken lihan* ylle. Hän oli siis ymmärtänyt jotain uudesta alusta. Silti hän tuskin oli silloin itsekään ymmärtänyt puhumansa koko syvyyttä. Aitona juutalaisena hänessä asuivat vielä lujassa juutalaisten ennakkoluulot. Niin kuin edellisessä jaksossa totesimme, jotain hänen vääristä asenteistaan oli jo murtunut, sillä hän oli majoilemassa nyt nahkurin kodissa.

Mutta Pyhän Hengen täytyi jatkaa vielä pyhittävää työtään, että ne kaatuisivat kokonaan. Hän ajatteli yhä, että juutalaisuus oli niin jumalallista, että pakanuudesta pelastuvien tulisi alistua sen tapojen noudattamiseen. Hänen ja muiden apostolien oli vielä nähtävä, että vanha järjestys oli pyyhitty pois, kun se oli täytetty Kristuksessa. Heidän oli opittava ymmärtämään, että ihmiset voisivat nyt päästä Kristus–yhteyteen ilman juutalaisuuden ulkoisia menoja ja merkkejä.

### **Enkelin tunnustus (3,4)**

Jumala halusi johtaa miehet toistensa luo. Siksi Herra lähetti enkelin Corneliuksen luo ja antoi näyn Pietarille. Cornelius ei nähnyt näkyä, vaan enkeli vieraili hänen luonaan. Enkelin ilmestymisessä merkittävintä oli se, mitä hän sanoi Corneliukselle. Se sisälsi Jumalan tunnustuksen ja hyväksynnän kaikelle aiemmalle: *"Sinun almusi ja rukouksesi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä."* (4)

Näin Jumala osoitti, että hän ei katso henkilöön. Enkelin sanoissa ei ollut vähäisintäkään nuhdetta eikä syytöstä synnistä, vain sen tunnustamista, että Cornelius oli ollut uskollinen valolle, jonka hän oli saanut.

### **Enkelin ohjeet (5,6)**

Mutta sanoihin sisältyi myös opetus ja neuvo: *"Lähetä nyt miehiä Joppeen noutamaan tänne Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi. Hän asuu Simon –nimisen nahkurin luona, jonka talo on meren rannalla."* (5,6)

Enkelin sanat kertovat meille myös jotain siitä, mitä Cornelius oli rukoillut. Sisäisessä ahdistuksessa ja umpikujassa hän etsi vastausta elämänsä kysymyksiin. Ehkä hän oli saanut vaikutteita Filippoksen julistuksesta kaupungissa ja mietiskeli, oliko hänellä mahdollisuutta päästä Kristus–yhteyteen kääntymättä ensin juutalaiseksi. Joka tapauksessa enkeli tunnusti hänen vilpittömyytensä ja antoi hänelle ohjeet eteenpäin.

Corneliuksen hengellinen tila oli siis herätykseen tulleen ihmisen. Hän oli vilpitön, uskoi Jumalaan, teki hyvää, opetti perheellensä ja alaisilleen sitä, mitä tiesi Jumalasta. Jumala kuuli hänen rukouksensa ja arvosti hänen hyväntekeväisyyttään, vaikka hän ei ollut vielä pelastunut. Vaikka syvimmissä mielessä rukouselämä alkaa Pyhän Hengen saamisesta, Jumala kuulee ja näkee etsivien ihmisten huokaukset ja pyynnöt. Jos olet vielä pelastuksen ulkopuolella, käänny Jeesuksen puoleen ja huuda Häntä avuksesi, vaikket vielä Häntä tuntisikaan. Hän nimittäin tuntee sinut ja näkee jokaisen ajatuksesi ja mielesi liikahtuksenkin. Hän haluaa johdattaa sinutkin seurakunnan yhteyteen. Siellä saat kuulla henkilökohtaisen uutisen, että sinunkin

syntivelkasi on maksettu Golgatan ristillä ja sinäkin saat turvata siihen. Saat avata sydämesi ja tunnustaa Herralle kaikki sydämeesi kätkeyty synti. Saat sitten kuulla hyvän uutiset: "Ole turvallisella mielellä, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi." Jeesuksen uhrikuolema ristillä riittää sinunkin kaikkein pahimpien asioitteesi sovitukseksi. Saat alkaa uuden elämän Jeesuksen kanssa.

### **Pietari hurmoksissa (9–16)**

Jopessa ateriaa odottaessaan rukoilemaan vetäytynyt Pietari joutui hurmoksiin. Hän näki näyssä kolmesti, miten hänen eteensä laskettiin kaikenlaisia eläimiä. Häntä kehoitettiin teurastamaan ja syömään. Pietarille tyypilliseen tapaan hän kieltäytyi jyrkästi syömästä mitään epäpyhää ja saastaista. Mutta Herra kielsi häntä *kohtelemasta* epäpyhänä sellaista, minkä Jumala oli puhdistanut.

Meidän on asennoiduttava ihmisiin ja ruokiin sen mukaan, mitä Jumala niille on tehnyt ja miten Jumala suhtautuu niihin. Sikäli kuin tiettyihin eläimiin liittyvät määräykset ovat jumalanpalvelusmuotoihin, rituaaleihin liittyviä, ne on pyyhitty pois. Pappisviran muuttuessa leeviläisiltä Kristuksen papputeen, muuttui myös laki. (Hepr. 7:12)

Mutta sikäli kuin lait ovat terveydellisiä, ne ovat edelleen voimassa. Terveydelliset säädökset riippuvat toki myös maantieteellisistä olosuhteista. Juutalaisuuden yleinen terveyslaki on yhteinen kristinuskon kanssa. Ruumiimme on Jumalan, ja siitä pitää siksi huolehtia sen mukaisesti. Emme saa syödä tai juoda mitään, mikä vahingoittaa sitä tai tekee sen sopimattomaksi hengen väliseen. Mutta kultilliset puhtaussäännöt eivät enää olleet voimassa. Ihmisillä ei ole oikeutta kohdella saastaisena Jumalan pyhittämää. Tämän ymmärtäminen hämmästytti Pietaria syvästi.

### **Rukous**

Sekä Corneliukselle että Pietarille Jumala toimitti sanomansa silloin kun he rukoilivat. Molemmat noudattivat juutalaisia päivittäisiä rukoushetkiä. Pietari rukoili keskipäivällä ja Cornelius iltapäivällä klo 15. Corneliuksen rukous oli siis etsijän hapuilevaa rukousta mutta Pietarin rukousta Pyhässä Hengessä. Molempien rukoukset siis Herra kuuli. Siksi voidaankin sanoa: "Rukoile siihen asti, kun saat kohdata elävän Jumalan, sen jälkeen et voi olla rukoilematta!" Kaikki se suuri, mitä saamme kokea maailmassa, liittyy tavalla tai toisella rukoukseen.

Danielille enkeli sanoi: *"Daniel, minä olen nyt tullut johdattamaan sinua ymmärrykseen. Kun aloit rukoilla, lähti sana liikkeelle, ja minä olen tullut ilmoittamaan sen sinulle, sillä sinä olet rakastettu. Kuuntele siis tarkkaavaisesti tätä sanaa ja ymmärrä näky."* (Dan. 9:22-23)

Molemmat noudattivat rukouksessaan juutalaista tapaa, joka ei sido meitä samoihin rukousaikoihin. Mutta silti on tavattoman tärkeää, että rakennamme päivittäisen aikataulumme sellaiseksi, että löydämme aikaa Herran kanssa käytävään vuoropuheluun. Herra haluaa kuulla ihan kaiken mitä sydämellämme on. Herra haluaa myös jakaa meille sen, mikä on Hänen sydämellään: Ihmisten pelastuminen iankaikkiseen kirkkauden valtakuntaan ylistämään Hänen armonsa ihanuutta.

Jumala hallitsee kaikkien tapahtumien kulkua, mutta Hän on salatulla tavalla sitonut hallintansa oman kansansa rukouksiin. Hän itse vaikuttaa omissaan Pyhän Hengen synnyttämää, Hänen tahtonsa mukaista rukousta, ja sitten toteuttaa sen käytännös-

sä. Älkäämme siksi koskaan lakatko rukoilemasta, sillä niin saamme pääsyn aivan Jumalan Isän sydämelle asti: *"Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan."* (Hepr. 4:16) Jumalan valtaistuin ei ole Jeesukseen turvautuville tuomioistuin vaan armoistuin.

### **Vaikutukset (7–8,19–20)**

Kesareassa Cornelius neuvotteli kahden palvelijansa ja yhden sotilaan kanssa, lähetti heidät noutamaan Pietarin ja jäi itse odottamaan. Hän osoitti näin uskon kuuliaisuutta.

Jopessa Pietari oli hämmennyksen vallassa mutta mieli myös avautuneena uuteen. Hän ei vielä ymmärtänyt näyn merkitystä. Miettiessään sitä *Pyhä Henki puhui* hänelle. Kysymys ei ollut enää näystä eikä hurmuksesta. Alkuseurakunnan uskovien ja Pyhän Hengen välillä vallitsi hämmästyttävä läheisyys. Tälle miehelle, joka ennakkoluuloineenkin halusi olla uskollinen Herralle, Henki sanoi: *"Kolme (KR 1938: kaksi) miestä kysyy sinua. Mene alas ja lähde epäröimättä heidän mukaansa. Minä olen lähettänyt heidät."* (19,20)

Kun tänään korostamalla korostamme, että Pyhä Henki puhuu meille Raamatun sanan kautta, se ei tarkoita, että Pyhä Henki olisi jotenkin kauempana meistä kuin Pietarista. Meidän tuleekin lukea Sanaa Pyhän Hengen läheisyydestä käsin. Hän haluaa puhua juuri sinun ja minun sydämelle ja juuri meidän asioistamme, jotta voisimme kulkea Hänen johdatuksessaan. Ole siis herkkä kuulemaan Pyhän Hengen puhetta avatessasi Raamattusi. Hänellä on juuri sinulle asiaa. Meidän on torjuttava vaara, jossa luemme Raamattua kuin mitä muuta kirjaa tahansa. Asettuessamme Sanan yläpuolelle sitä kriittisesti lukemaan, nousemme Jumalan yläpuolelle, teemme syntiä eikä Herra pääse puhumaan sydämellemme elämämme arkea varten.

Selitystä näylle Pietari ei vielä saanut, mutta hämmentynein mielenkin hän oli kuuliainen ja toivotti Corneliuksen lähettämät miehet tervetulleiksi. Simonin talossa viettivät nyt yötä ja aterioivat yhdessä nahkuri, apostoli, kaksi pakanapalvelijaa ja roomalainen sotilas. Pyhä Henki yhdistää, kaataa erottavia muureja ja pyyhkii pois ennakkoluuloja. Tämä Henki oli tekemässä työtään voimakkaammin, kuin nuo miehet aavistivatkaan.

### **Herran työ etenee**

Pietari ei vielä ymmärtänyt näkyä, Cornelius odotti. Jumalan työ menee eteenpäin. Kaikki yksityiskohdat mosaiikissa muodostavat osan suurempaa kokonaisuutta. Herra halusi saada nämä kaksi miestä kohtaamaan toisensa ja näin se tapahtui. Tänäinkin seurakunnan on aina suostuttava kohtaamaan oma ylpeytensä ja ennakkoluulonsa, ennen kuin Herra voi käyttää sitä uusissa oloissa ihmisten pelastukseksi. Meidän on siksi tärkeä tiedostaa omat väärät asenteemme. Kun ne tunnustamme Herralle, saamme ne Jeesuksen veren tähden anteeksi ja saamme myös uuden näkökyvyn voidaksemme viedä pelastuksen sanaa niille, jotka vaeltavat vielä pimeydessä tai hämärässä pelastuksen ulkopuolella.

### **Corneliuksen syvin kaipaus**

Jaksomme viimeinen jae kertoo, mikä oli Corneliuksen syvin kaipuu, jota hän itse ei ehkä olisi osannut ilmaista. *"Cornelius on saanut pyhältä enkeliiltä käskyn nou-*

*taa sinut kotiinsa ja kuulla, mitä sinulla on sanottavana.*" Ihmisen syvin tarve on saada kuulla sana Jumalalta. Herran puhe antaa syvimmän tyydytyksen sydämeemme. Juuri sen Pietari oli kutsuttu välittämään hänelle. Heran sanassa on *Henki ja elämä* myös meille tänään.

### **Esimerkki kohtaamisesta, joka johti pelastukseen**

Rouva Echigo kertoo: Muistan elävästi sen päivän, kun ensi kertaa tapasimme lähetystyöntekijät **Sakari ja Pirkko Valkaman**. Olimme tulleet yllättäen kirkolle ja mies johti meidät vierashuoneeseen ja rouva valmisti meille herkullista kahvia. Sitten he kertoivat hyvin ystävällisesti meille Raamattuun ja Suomeen liittyvistä asioista.

**Mies jatkaa:** Olimme hiljattain menneet naimisiin. Olin saanut uuden työn eräässä Tokushiman läänin yliopistossa. Vaimolleni täysin uusi ympäristö aiheutti huolta.

Kymmenen vuotta sitä ennen olin yliopiston ensimmäisen vuoden opiskelija ja osallistuin uskontotieteen luennoille, joissa käsiteltiin alkuperäistä buddhalaisuutta ja alkuperäistä kristinuskoa. Buddhalaisuus vaikutti minusta hyvin rationaaliselta, kun taas kristinuskko erittäin järjenvastaiselta, kun siinä uskottiin Jumalaan, jonka olemassaolosta ei ole täyttä varmuutta. Ajattelin, ettei tieteellisesti suuntautuneen ihmisen ei voisi uskoa siihen. Niinpä sitten opiskeluaikani luin mielenkiinnolla buddhalaista kirjallisuutta, mutta en lainkaan kristinuskoa käsittelevää. Mutta buddhalaisuutta opiskellessani ja lueskellessani mutakin kirjallisuutta törmäsin inhimillisten kykyjemme rajallisuuteen.

Yliopistosta valmistuttuani minulla ei ollut halua uskoa kristinuskoon. Kohdattuani työelämän ihmissuhdeongelmien ja ristiriitojen aiheuttamaa ahdistusta, aloin kuitenkin kokea tarvetta jollekin ihmisyhteisölle ylittävälle olenolle. Menin siksi kerran katoliseen kirkkoon, jonka papin luentoja olin kuunnellut. Kirkossa ei sillä hetkellä ollut ketään paikalla, enkä sinne myöhemminkään mennyt. Mutta jotenkin minussa nousi epämääräinen mielenkiinto kristillistä kirkkoa kohtaan.

Tällaisessa sielutilassa sain siirron uuteen työpaikkaan ja näin, miten vaimolleni oli vaikeaa sopeutua uusiin oloihin. Kävelyllä ollessamme huomasimme tullemme Itä-Tokushiman kirkon kohdalle. Rakennus oli esikaupunkialueelle tyypillinen pienehkö talo. Se oli täysi vastakohta aiemmin Hiroshimassa näkemilleni katolisille kirkoille. Rehellisesti sanoen ajattelin, ettei olisi viisasta mennä niin epäilyttävän tuntiseen paikkaan. Juuri silloin talon sisältä kuului valoisalla äänellä hymyilevän ulkomaalaisen kutsu: ”Päivää, astukaa toki sisään!” Koska minulla ei ollut vielä Raamattua, sanoin vaimolleni: ”Saan heiltä ehkä Raamatun.” Siksi menimme sisään, kun meitä kerran kutsuttiin.

Astuttuamme sisään paikka osoittautui vaatimattomaksi, niin kuin olin arvellutkin. Mutta sisällä olleet ihmiset juttelivat hauskaasti ja ystävällisen tuntuisesti. Minusta tuntui kuin olisin siirtynyt kilpailuyhteiskunnasta johonkin aivan toisenlaiseen maailmaan. Vaimonikin näytti kokevan asian samoin. Sen jälkeen vaimoni kävi kirkossa usein minun poissa ollessani ja lopulta kutsui minutkin mukaan, niin että aloimme käydä säännöllisesti jumalanpalveluksissa.

Mikä aiheutti meissä epäuskoisissa sellaisen muutoksen? Luulen, että se oli lähettipariskunnan ystävällisyys ja kokoontuneiden ihmisten sydämellinen avoimuus. Rouva huolehti vaimostani kuin äiti konsanaan. Mies suhtautui minuun läheisesti kuin veljeensä. Joskus koin sen jopa lähes sotkeutumisenä minun asioihini. Meille oli käsittämätöntä, mikä sai heidät osoittamaan sellaista ystävällisyyttä meitä kohtaan.



Tähän kysymyksen ratkaisun avaimen antoi Ananin seurakunnan lähetystyöntekijä opettaessaan Jeesuksen suorittamasta syntien sovituksista. Sitä kuunnellessani minulle, joka olin pitänyt kristinuskoa järjenvastaisena, alkoi aueta sen sisältämä johdonmukaisuus.

Kysymys oli siitä, että Jeesus lähetettiin tähän maailmaan kuolemaan ristillä meidän syntiemme sijaisena. Koska Jeesus kärsi puolestamme, häneen uskovan ja häntä seuraavan ei tarvitse enää joutua tuomittavaksi. Siinä on Jumalan rakkaus, jollaista ei mistään muussa uskonnossa esiinny.

Tätä saarnaa kuunnellessani ratkesi sydäntäni vaivannut kysymys ja samalla ymmärsin, mikä synnytti lähettipariskunnan toiminnan. Ystävällisyys, joka ei odottanut mitään vastapalvelua, avasi meidät näkemään Jumalan rakkauden. Siihen asti olin pitänyt heidän ystävyyttään ja huomaavaisuuttaan vain inhimillisenä suorituksena. Mutta uskoessaan Jeesukseen pariskunta halusi vain aidosti seurata Jeesuksen opetusta.

Raamattu sanoo: *"Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä."* (Matt. 20:28)

Lähettipariskunnan ystävällisyydessä pilkisti esiin Jumalan rakkaus. Kun kuulemastani saarnasta pääsin ymmärtämään Jeesuksen suorittaman syntien sovituksen, kykenen avoimin sydämin ottamaan vastaan Jumalan rakkauden. Siksi haluan myös pyrkiä koko sydämeistäni palvelemaan toisia ihmisiä. Kiitän Jeesuksen rakkaudesta.

### **Entä sinä?**

Jos olet vielä kuin Cornelius etsimässä vastauksia elämäsi syvimpiin kysymyksiin, ala rukoilla tai jos jo rukoilet, älä hellitä vaan jatka rukousta. Jumalan vastaus etsintäsi voi olla siinä, että löydät tiesi seurakuntaan, jossa saat kuulla Jumalan oman puheen sydämellesi.

Jos olet jo Herran oma, kysy tänään Raamatun äärellä, kenelle Pyhä Henki kutsuu sinua viemään hyvän uutisen pelastuksesta Kristuksessa. Herra haluaa johdattaa sinut juuri niiden luokse, jotka kaipaavat pelastusta Jeesuksen tuntemisessa.